

## [A. C. D. Petersen.]

ærede Medlem Hr. Fisker, mente, at Landbrugets Ulykke var den manglende Købekraft i Afsætningslandene. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem om at prøve paa at sammenholde denne sin Anskuelse med de foreliggende Forhold. Der foreligger nemlig det Forhold, at medens Sverige kan faa hele sin Kvægdførsel ind paa det tyske Marked til en Told af 16 Mk., kan det danske Landbrug kun faa 2 pCt. af sin Kvægdførsel ind for dette Beløb, Resten maa det give 24 Mk. for, og som Følge deraf maa man naturligvis sælge 8 Mk. billigere. Og for Smørrets Vedkommende ligger Forholdet saaledes, at vi kan faa et lignende Kvantum som Finland, nemlig 5 000—6 000 Tons Smør, ind paa det tyske Marked til den lave Told. Man har ganske vist ikke endnu set en Forhøjelse over de 50 Mk., men man venter denne Forhøjelse. Belgien og Holland kan afsætte hele deres Hesteproduktion paa det tyske Marked mod Erlæggelse af en Told-sats af 140 Mk. pr. Hest, medens det danske Landbrug maa betale 500 Mk. for alle de lette Heste, det ønsker at føre ind i Tyskland. Dette betyder, at det ikke kan være den manglende Købekraft, der er Aarsagen, for andre Lande kan altsaa faa en ganske anden, kan faa en højere Pris.

Jeg kan illustrere dette nærmere ved at citere nogle Priser, som foreligger i Landbrugraadets Meddelelser. Topprisen for Kreaturer, omsat i danske Øre, er i København 68 Ø., i Hamborg 100 Ø., i Berlin 107 Ø., i Svejts 133 Ø., i Brüssel 115 Ø., i Wien 116 Ø. Ærede Medlemmer vil heraf se, at man ikke saadan kan sige, at det er den manglende Købekraft, der gør, at vi faar for faa Penge hjem for de danske Landbrugsvarer.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at i Kommunerne — og dør var det ærede Medlem nærmest inde paa Forholdene for Amtskommunerne — blev Forsørgelsesbyrderne saa trykkende, at de blev næsten uholdelige. Ja, det er netop rigtigt, og derfor har vi fra konservativ Side ment, at det var nødvendigt at gøre en foreløbig Indsats deroverfor ved at lette Skatterne ude i Amterne, og da det ikke er Landboerne alene, der betaler de trykkende Byrder ved Forsørgelsesbyrdernes Forøgelse, maa det derfor være formaalstjenligt at nedsætte Skatten ogsaa for de andre.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at de to Partier har nu vist, at de intet havde at byde Befolkningen til Hjælp i Krisen. Ja, den Hjælp, som vi her fra konservativ Side har foreslaaet, ønsker man

fra socialdemokratisk, fra radikal og fra Partiet Venstres Side at reducere til intet. Det er tilfældige Smaating, siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og det ærede Medlem Hr. Fisker reducerer det til slet ingenting. Ja, ja, det er dog det meste, der af noget Parti endnu er gjort som Indsats overfor den nuværende Krise.

Det, som det ærede Medlem udtaler, Socialdemokratiet vil, er en forceret Jordudstyknung og saa Hjælp til Kommunerne — jeg ved ikke nærmere, hvori denne Hjælp skal bestaa, om den ikke nærmest skal bestaa i, at man forhøjer de Forsørgelsesbyrder, Kommunerne faar, og saa ogsaa vil give en større Procentdel i Tilskud fra Staten. Men hjælper det Kommunerne til lettere at klare de trykkende Byrder? Det tror jeg ikke, man kan sige, det vil.

Og saa Aabningen af nye Markeder. Ja, Aabning af nye Markeder i Henhold til det Markedsudvalg, som er Frugten af den nuværende høje Regerings Indsats i Erhvervskrisen, har vi naturligvis hørt noget om, men vi har ikke set noget til det endnu, og nu er der dog snart gaaet to Aar, siden den nuværende Regering traadte til. Hvis denne Aabning af nye Markeder ikke snart lader høre fra sig, synes jeg ikke, man kan tillægge denne Forholdsregel overfor Erhvervskrisen nogen særlig stor Betydning. Endnu er der ikke fra de høje Regeringspartiers Side paavist, hvor der kan fremskaffes nye Markeder.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var inde paa en Proklamerung af en ny Tilpasningspolitik, og jeg skal gerne erkende, at jeg tror, det ærede Medlem ser rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at hvis der ikke bliver Mulighed for at skaffe bedre Vilkaar for Erhvervslivet end de foreliggende, og specielt for Landbruget, saa kommer man ikke i dette Land udenom en ny Tilpasning. Hvorledes den skal foregaa, troede jeg ogsaa, det ærede Medlem vilde have forklaret os, men det fik vi ikke nærmere Forklaring paa.

Det ærede Medlem sagde ganske vist, at Tilpasningen skulde ske ved en almindelig Nedsættelse af Udgifterne. Ja, jeg har jo allerede een Gang paapeget, at det synes jeg ikke, han er gaaet ind for. Noget af det sidste, vi har set i den Henseende, er, at det ærede Medlem sammen med sit Parti var med til at hjælpe Regeringspartierne til at faa større Tilskud fra Statens Side til Hjælpkasser, og det betyder jo en Forhøjelse af Udgifterne.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at vi skulde sætte Købeevnen op her i